

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010717
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314010717.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.02.2016, v trestnej veci proti obžalovanému A. K. a spol., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/189/2014 zo dňa 25.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné obžalovaného A. K., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX S., uznal za vinného, že

vystupujúc ako obchodný zástupca spoločnosti E. Y., s. r. o, so sídlom C. XX, XXX XX T., J.: XXXXXXXXX, ponúkol Q. T., že mu zabezpečí dodanie baliacej fólie a po tom, čo bolo Q. T. spoločnosťou E. dodaných 282 kusov balení strečovej fólie typového označenia 500/23my, čo Q. T. aj potvrdil vlastnoručným podpisom na dodacom liste č. 100638, A. K. prevzal od Q. T., fyzickej osoby podnikateľa s obchodným menom Q. T. HE C. R., miesto podnikania H. XX, XXX XX H., J.: XX XXX XXX, ako úhradu za dodaný tovar, dňa 21. januára 2011 sumu 1.227,96 eur, pričom príjem tejto sumy potvrdil na príjmovom pokladničnom doklade s názvom príjemcu E. Y., s. r. o, A. K., S. XXX XX, ako aj na výdavkovom pokladničnom doklade Q. T. S. C. R., kde potvrdil prijatie tejto sumy ako príjemca „E. Y., s. r. o., A. K., S., XXX XX“, avšak spoločnosťou za ktorú A. K. vystupoval, t. j. E. Y., s. r. o, so sídlom C. XX, XXX XX T., J.: XXXXXXXXX, k prevzatiu tejto sumy za dodaný tovar nebol nikdy splnomocnený, čím na škodu Q. T., ktorému ako odberateľovi spoločnosť E. Y., s. r. o, zaslala daňový doklad - faktúru č. 100630 na sumu 1.227,96 eur zo dňa 16.12.2010, splatnú dňa 30.12.2010, sa o uvedenú sumu obohatil a Q. T. tak spôsobil škodu vo výške 1.227,96 eur, nakoľko Q. T. S. C. R. bol ako odporca v konaní na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12Rob/69/2011, platobným rozkazom zo dňa 03.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.09.2011, zaviazaný zaplatiť uvedenú sumu spoločnosti E. Y., s. r. o, so sídlom C. XX, XXX XX T., J.: XXXXXXXXX.

Uložil mu za to podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, prihliadajúc podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na § 36 písm. j), l) Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona, trest povinnej práce vo výmere 180 hodín.

Súd obžalovaného Q. T., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom H. XX, XXX XX H., pre skutok, ktorý mal podľa obžaloby prokuratúry Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 181/13/7702 zo dňa 16.12.2014 spáchať tak, že

v presne nezistenej dobe, v mesiaci november 2010, si Q. T. prostredníctvom A. K., ako sprostredkovateľa spoločnosti E. Y., s. r. o. so sídlom v T., objednal baliacu fóliu 2,30 kg, ktorá bola Q. T. spoločnosťou E. Y., s. r. o. dodaná, čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom na dodacom liste č. 100638

a následne za dodaný tovar bol spoločnosťou E. Y., s. r. o. zaslaný Q. T. daňový doklad č. 100100630 na čiastku 1.227,96 eur zo dňa 16.12.2010, splatný do dňa 30.12.2010, pričom Q. T., ako majiteľ firmy HE C. R., J.: XXXXXXXXX, so sídlom H. XX túto faktúru nezaplatil spoločnosti E. Y., s. r. o., ale finančnú hotovosť v sume 1.227,96 eur bezdôvodne vyplatil A. K., ktorý si tieto finančné prostriedky ponechal pre seba, čím takto pre spoločnosti E. Y., s. r. o. so sídlom C. XX, T., J.: XXXXXXXXX spôsobili škodu vo výške 1.227,96 eur,

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný Q. T..

Proti tomuto rozsudku, po vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd vykonané dokazovanie v jeho súhrne vyhodnotil nesprávne, len v prospech obžalovaného T.. Bez prevzatia tovaru obžalovaným Q. T. by A. K. trestný čin sám nedokázal nespáchať. Ako diler nemal oprávnenie preberať hotovosť, a preto mohol zamestnávateľovi spôsobiť škodu len na tovare. Potreboval zadlženú blízku osobu, ktorá tovar prevezme a ktorá sa s ním podelí. A. K. je synovcom Q. T., ako to vyplýva zo spisu, pričom spolu minimálne od 15.2.2011 vozili palety od P. S. do Z. B. s.r.o.

Súd sa nevysporiadal s falošnými dôkazmi predloženými Q. T. ešte v pozícii svedka dňa 18.9.2013, kedy na podporu svojho tvrdenia, že fóliu v hotovosti zaplatil a použil na spevnenie nákladu, predložil fotky na č.l. 473-4 a pokladničnú knihu na č.l. 496-540. B. P. S. vypovedal, že pre Embraco Slovakia s.r.o. vyrábala drevené palety a tieto im predával. Teda výrobkom boli drevené palety a nie ako na fotke prezentoval ešte v pozícii svedka Q. T. drevené hranolky. T. na súde vypovedal, že vozil palety naukladané do výšky 3 metrov.

Na č.l. 513, 521 a 536 sú príjmové pokladničné doklady svedčiace o príjme hotovosti od S. za faktúry č. 01012011, 02012011, 03012011. V rozpore s týmito dokladmi na č.l. 158 sa nachádza bankový výpis z účtu syna obžalovaného V. T., kde sú zaznamenané úhrady tých istých faktúr bezhotovostným prevodom z účtu P. S.. Účet, na ktorý P. S. posielal peniaze za obžalovaným vystavené faktúry, nie je podnikateľským účtom obžalovaného a nie je evidovaný na daňovom úrade.

Teda je dokázané, že jednak fotky aj pokladničná kniha sú podvrhom.

Obžalovaný T. sa bránil, že potreboval fóliu, lebo on ako prepravca zodpovedal za škody. Nikdy predtým a ani nikdy potom fóliu však nekupoval. Podľa názoru odvolateľa, v zmysle ustanovenia § 622 ods. 2 Obchodného zákonníka, dopravca za škodu na zásielke nezodpovedá, ak bola spôsobená prirodzenou povahou obsahu zásielky alebo vadným obalom. Teda, ak sa S. rozhodol nakladať palety do trojmetrovej výšky bez vhodného balenia, tak T. za škodu nezodpovedá.

B. B. a K., skladníci z Embraca Slovakia s.r.o. vypovedali, že s obžalovaným sú v dennom kontakte. V roku 2014 si pamätali na spôsob balenia paliet obžalovaným v roku 2011. B. S. klamal, ak vypovedal, že obžalovanému platil na jeho účet. Z bankových výpisov na č.l. 146-159 vyplýva, že účet nie je obžalovaného a z účtu sú bezprostredne po pripísaní úhrady od S. peniaze vyberané v hotovosti platobnou kartou, čo náramne pripomína spôsob konania páchatel'ov pri páchaní daňových podvodov. Odvolateľ má za to, že svedecké výpovede B., K. a S. sú nevieryhodné.

Y. Q. T. sa v občianskom súdnom konaní vedenom na návrh poškodeného o zaplatenie kúpnej ceny za fóliu nebránil a neargumentoval tým, že on fóliu už raz riadne zaplatil.

Z výsluchu poškodeného vyplýva, že obžalovaný A. K. nemal oprávnenie a ani pri svojej praxi nikdy hotovosť od zákazníkov nepreberal.

Ďalej odvolateľ poukazuje na exekučné konania voči obžalovanému T..

Následne odvolateľ uvádza, že má za to, že bolo dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný T. je spolupáchatel'om podvodu a vyššie uvedené dôkazy neodôvodňujú oslobodenie obžalovaného Q. T. spod obžaloby.

Taktiež nesúhlasí ani s postupom súdu pri rozhodovaní o riadne uplatnenom nároku poškodeného. Poškodený si svoj nárok na náhradu škody uplatnil aj voči osobe A. K., ktorý ako jeden zo spolupáchateľov má za škodu zodpovedať solidárne. O nároku poškodeného voči A. K. nebolo doposiaľ rozhodnuté v občianskom súdnom konaní, a preto postup súdu pri rozhodovaní o škode považuje za nezákonný.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil výpoveďou obžalovaného Borisa Kostilníka, ktorý uviedol, že pracoval pre spoločnosť E. Y., s.r.o., pričom vzhľadom k tomu, že mu neplatili odmenu za vykonanú prácu, dohodol sa s pracovníkmi tejto firmy, že určitú odmenu za dodaný tovar si nechá pre seba a bude to brať ako výplatu, ktorú mu nedali. Následne sa dohodol so spoluobžalovaným T. na tom, že mu zabezpečí fóliu. Po príchode fólie vystavil T. príjmový pokladničný doklad, na základe ktorého mu T. zaplatil sumu 1.227,96 eur. Predpokladal, že sú to peniaze, ktoré mu spoločnosť dlhovala. Po nejakej dobe sa p. T. spoločnosť E. Y., s.r.o. ozvala, že za dodaný tovar nebolo zaplatené. Vtedy sám spoločnosti oznámil, že peniaze od p. T. prevzal a sú u neho s tým, že chce, aby sa to vykompenzovalo. Potom nasledovalo trestné oznámenie.

Z výsluchu spoluobžalovaného Q. T. vyplýva, že tento pre svedka S. vozil palety na nákladnom vozidle s návesom. Palety sú poukladané do výšky 3 metrov. Ako prepravca zodpovedá za náklad a stávalo sa, že na ceste do Spišskej Novej Vsi (do spoločnosti Embraco) mu vrchné palety spadli. Pri kontrole dovezeného tovaru odberateľ skontroloval stav paliet a vždy kritizoval ich poškodenie. Stretol sa s obžalovaným A. K., ktorého už predtým poznal. Hoci si neoveroval oprávnenie K. vystupovať v mene spoločnosti E. Y., s.r.o. vedel, že obchoduje s fóliami a páskami. K. mu povedal, že fóliu vie zabezpečiť. Jednu fóliu vyskúšal. Keďže videl, že je to dobré, tak si u K. fóliu objednal. Objednávku však urobil Kostilník. Následne mu objednanú fóliu doviezli na družstvo, kde má kamión. Asi na druhý deň od zloženia fólie prišiel K., ktorému vyplatil sumu cez 1.200,- eur. Na túto sumu vystavili aj príjmový a výdavkový pokladničný doklad. Suma na zaplatenie bola zrejme z dodacieho listu. Neskôr mu bola od spoločnosti E. Y., s.r.o. doručená upomienka na zaplatenie za dodanú fóliu. Išiel preto za K.Y., ktorému upomienku ukázal. K. mu povedal, že on to vybaví.

B. P. S. uviedol, že vyrábala palety pre spoločnosť Embraco Slovakia s.r.o. a prepravoval ich cez Q. T.. Potvrdil obranu obžalovaného T., spočívajúcu v tvrdení, že kvalitu dovezených výrobkov zabezpečovali rôznymi spôsobmi, a to aj spevňovaním vrchných kusov výrobkov baliacou fóliou. Y. Q. T. pre neho vykonával prepravu tovaru aj v období november 2010 - január 2011.

B. P. S. ďalej uviedol, že faktúry č. 01012011, 02012011 a 03012011 sú jeho faktúry, ktoré boli vystavené za prepravu výrobkov do spoločnosti Embraco Slovakia a následne z bývalej vykládky Štátnych lesov. Faktúry boli vyplatené prevodom z jeho účtu na účet prepravcu, teda na účet Q. T.. Vtedy tiež potvrdil, že vrchné časti tovaru sa balili do fólie, aby nedochádzalo k poškodeniu tovaru.

Z výpovede svedka V. K. a svedka B. B., bývalých pracovníkov spoločnosti Embraco Slovakia, s.r.o., vyplýva tá skutočnosť, že uviedol, že obžalovaný T. vozil do tejto spoločnosti palety, ktoré boli obalené fóliou.

B. W. Q., konateľ spoločnosti E. Y., s.r.o. uviedol, že u nich pracoval obžalovaný K. a neskôr sa dohodli v septembri 2010 na ukončení spolupráce. K. odovzdal telefón a notebook a doplatili mu časť odmeny. Obsahom pracovnej náplne A. K. bolo kontaktovať nových zákazníkov pre spoločnosť. Nemal však právo fakturovať tovar, zaistiť prepravu, ani určovať platbu na faktúru, či v hotovosti. Prostredníctvom e-mailu policianova@comet-obaly.cz <mailto:policianova@comet-obaly.cz> ich p. T. požiadal o cenovú ponuku na dodávky obalových materiálov. Do tejto doby im bola firma Q. T. - HE trans neznáma a nikdy s ňou neobchodovali. Pracovníčka spoločnosti p. W. následne poslala cenovú ponuku na e-mail

p. T.. Tento ich cenovú ponuku akceptoval a tovar si objednal, ale mal podmienky, aby bol tovar dodaný do konca roku 2010. Objednávku spoločnosť splnila a na základe potvrdeného dodacieho listu p. T. účtovníčka ich spoločnosti vystavila p. T. faktúru so splatnosťou 14 dní, ktorá bola na základe cenovej ponuky doporučená poštou zaslaná zákazníčkovi. Pretože faktúra nebola v termíne splatnosti uhradená, dňa 11.02.2011 účtovníčka urgovala úhradu tejto faktúry u p. T.. T. im oznámil, že nerozumie ich prístupu, lebo fakturovanú sumu 1.227,96 eur zaplatil v hotovosti p. K. z S.. Následne už s nimi obžalovaný T. nekomunikoval.

Okresný súd ďalej vychádzal z listinných dôkazov a to z dodacieho listu č. 100638, z ktorého vyplýva, že obžalovanému T. bolo dodaných 282 ks obalového materiálu.

Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že A. K. prevzal od Q. T., fyzickej osoby podnikateľa s obchodným menom Q. T. S. C. R., miesto podnikania H. XX, XXX XX H., J.: XX XXX XXX, ako úhradu za dodaný tovar, dňa 21. januára 2011 sumu 1.227,96 eur, pričom príjem tejto sumy potvrdil na príjmovom pokladničnom doklade s názvom príjemcu E. Y., s. r. o. A. K., S. XXX XX, ako aj na výdavkovom pokladničnom doklade Q. T. S. C. R., kde potvrdil prijatie tejto sumy ako príjemca „E. Y., s. r. o., A. K., S., XXX XX“.

Úhrada vyššie spomínanej sumy je uvedená aj na výdavkovom doklade obžalovaného Q. T., podľa ktorého spoločnosti E. Y., s.r.o., k rukám A. K. dňa 21.01.2011 uhradil za dodaný tovar sumu 1.227,96 eur. Táto úhrada je evidovaná aj v peňažnom denníku obžalovaného Q. T. na čl. 132 spisu.

Z faktúry č. 100630 zo dňa 16.12.2010 vyplýva, že spoločnosť E. obaly, B.. mala ako dodávateľ dodať pre odberateľa Q. T. S. C. R., so sídlom H. 34, strečovú fóliu 500/23my v sume 989,96 eur. Účtovaná bola aj preprava v sume 238,- eur, teda Q. T. ako objednávateľ mal na základe uvedenej faktúry zaplatiť platobným príkazom poškodenej spoločnosti sumu v celkovej výške 1.227,96 eur v lehote splatnosti do 30.12.2010.

Komunikácia medzi pracovníčkou dodávateľskej spoločnosti p. W. a obžalovaným T. dokazuje emailová pošta, ktorá je založená v spisovom materiáli. Podľa tvrdenia obžalovaného A. K., celú komunikáciu viedol sám v mene obžalovaného Q. T..

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy ako aj ďalšie dôkazy, ktoré vykonal okresný súd na hlavnom pojednávaní, potom dospel k záveru, že obžalovaný A. K. spáchal žalovaný skutok. Na rozdiel od obžaloby však, podľa názoru okresného súdu, konanie obžalovaného K. nemohlo naplniť pojmové znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko predmetom útoku pri tomto prečine je cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená. V danom prípade T. odovzdával peniaze K. v presvedčení, že tento je splnomocnený na prevzatie tejto sumy spoločnosťou E. Y., s.r.o. - teda nepoveril K., aby týmito peniazmi za neho zaplatil kúpnu cenu za dodanú fóliu, ale peniaze odovzdal s vedomím a s úmyslom zaplatiť priamo splnomocnenému zástupcovi, t. j. obžalovanému Kostilníkovi.

Ako to vyplýva z výpovede obžalovaného A. K., tento sám poškodenej spoločnosti oznámil, že peniaze za dodaný tovar, ktoré mal Q. T. zaplatiť, zaplatil jemu.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery zistil okresný súd, že obžalovaný K. je rozvedený, momentálne žije s priateľkou, má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým synom. Býva v obci Čabiny v rodičovskom dome. Pracuje iba na dohodu o vykonaní práce, pričom jeho aktuálny príjem je 70,- eur mesačne. Nepoberá žiadne dávky.

Pri hodnotení osoby páchatel'a súd vychádzal zo správy o jeho povesti z miesta trvalého bydliska, kde je hodnotený len všeobecnými údajmi. Obžalovaný sa nedopustil žiadnej trestnej alebo inej protiprávnej činnosti, pre ktorú by muselo byť proti nemu vedené konanie niektorým orgánom miestnej alebo štátnej správy. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný A. K. 3-krát súdne trestaný. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/27/2007 zo dňa 23.02.2007, právoplatný dňa 03.05.2007, odsúdený pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, a to do 03.05.2010. Podľa odpisu registra trestov sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j), l) Tr. zák., t. j., že pred spáchaním prečinu viedol riadny život, k jeho spáchaniu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák. nezistil. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností a neprítomnosť príťažujúcich okolností súd pristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. a pri základnej trestnej sadzbe 0 - 2 roky upravil trestnú sadzbu na rozpätie 0-16 mesiacov.

Za dostatočný a primeraný okresný súd pokladal trest povinnej práce vo výmere 180 hodín, teda v hornej polovici jeho zákonnej výmery.

Okresný súd na rozdiel od obžalovaného K., obžalovaného Q. T. pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona oslobodil, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. V prospech obžalovaného Q. T. vyznela nielen výpoveď obžalovaného A. K., podľa ktorého celú objednávku v mene T. realizoval on sám, ale i vypočutí svedkovi S., K. a B. potvrdili jeho obranu, že za účelom bezpečnosti prepravy drevených výrobkov a jej následnej manipulácie pri vykládke, bol tovar prepravovaný obžalovaným Q. balený do fólie.

Ďalej okresný súd zistil, že na základe obchodnoprávneho vzťahu medzi Q. T., fyzická osoba podnikateľ s obchodným menom Q. T. S., miesto podnikania H. XX, XXX XX H., J.: XX XXX XXX a obchodnou spoločnosťou E. Y., s. r. o. so sídlom C. XX, XXX XX T., J.: XXXXXXXX, plynúceho z kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol Q. T. dodaný tovar, je tento dlžníkom tejto spoločnosti, pričom o pohľadávke spoločnosti E. Y., s. r. o. bolo rozhodnuté v konaní na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12Rob/69/2011, platobným rozkazom zo dňa 03.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.09.2011, ktorým bol Q. T. S. ako odporca zaviazaný zaplatiť sumu 1.227,96 eur spoločnosti E. Y., s. r. o. so sídlom C. XX, XXX XX T., J.: XXXXXXXX.

Pri rozhodovaní o opätovnom nároku na náhradu škody dospel okresný súd k záveru, že poškodená spoločnosť E. Y. si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody, pre neprítomnosť poškodeného samosudca postupom podľa § 256 ods. 2 Tr. por. prečítal návrh na náhradu škody zo dňa 14.05.2015 a ďalej oboznámil procesné strany s obsahom úradného záznamu zo dňa 25.06.2015, podľa ktorého v konaní 12Rob/69/2011 vo veci navrhovateľa E. Y., s. r. o. a odporcu Q. T. bol vydaný dňa 03.08.2011 platobný rozkaz na sumu 1.227,96 eur. Tento platobný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 09.09.2011 a následne uznesením na hlavnom pojednávaní rozhodol o tom, že podľa § 256 ods. 4 Tr. por., s poukazom na § 46 ods. 4 Tr. por., nepripustil uplatňovanie náhrady škody spoločnosťou E. Y., s.r.o., so sídlom C. XX, T., na hlavnom pojednávaní a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto o samotnom návrhu na náhradu škody nerozhodoval.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom a ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj náležitým spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil

Aj krajský súd je toho názoru, že vina obžalovaného K., nielen v súlade s jeho priznaním, ale aj vykonanými dôkazmi bola preukázaná. Je nesporné, že K. bola tá osoba, ktorá zabezpečila objednávku od spoločnosti E. obaly, s.r.o. a prevzala peniaze od Q. T., pričom na takéto prevzatie peňazí oprávnenie nemal. Správne preto rozhodol okresný súd, keď uznal obžalovaného za vinného z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Aj krajský súd je toho názoru, že sa nejedná o trestný čin sprenevery, aj keď je pravdou, že faktúra predložená obžalovanému T. bola pod hlavičkou E. Y. C., T., avšak vzhľadom na ďalšie konanie obžalovaného K. je nesporné, že obžalovaný T. sa spoliehal na to, že obžalovaný K. môže finančné prostriedky ako zástupca tejto spoločnosti prebrať.

Krajský súd nezistil pochybenie okresného súdu ani ukladaní druhu trestu u obžalovaného K.. Je potrebné uviesť, že sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol a vzhľadom na stupeň nebezpečnosti jeho

konania pre spoločnosť a výšku spôsobenej škody, je uložený trest povinnej práce vo výmere 180 hodín trestom primeraným.

Taktiež sa krajský súd stotožňuje s názorom okresného súdu, že bolo potrebné obžalovaného T. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Ako to vyplýva z jednotlivých dôkazov a to tak priamych výpovedí svedkov ako aj nepriamych listinných dôkazov, je zrejmé, že obžalovaný T. konal v presvedčení o tom, že všetky povinnosti, ktoré mal plniť vo vzťahu k spoločnosti E. Y. s.r.o., mal plniť voči obžalovanému A. K..

Stotožňuje sa krajský súd aj s názorom okresného súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody, na ktorý v plnom rozsahu poukazuje, pričom poukazuje na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.